

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 25 kwietnia 2017 r. – Alexander Mölk/Valentina Mölk

(Sprawa C-214/17)

(2017/C 283/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Alexander Mölk

Uczestniczka postępowania: Valentina Mölk

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 3 w związku z art. 3 Protokołu haskiego o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych z 2007 roku należy interpretować w ten sposób, że do wniosku dłużnika o obniżenie z powodu zmiany sytuacji dochodowej prawomocnie ustalonych alimentów również wtedy stosuje się prawo państwa, w którym wierzyciel ma miejsce zwykłego pobytu, gdy dotychczas należne alimenty na jego wniosek na podstawie art. 4 ust. 3 Protokołu haskiego o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych z 2007 roku zostały ustalone przez sąd zgodnie z prawem państwa, w którym dłużnik ma niezmienione miejsce zwykłego pobytu?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy art. 4 ust. 3 Protokołu haskiego o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych z 2007 roku należy interpretować w ten sposób, że wierzyciel także w taki sposób „wytacza powództwo” przed właściwym organem państwa, w którym dłużnik ma miejsce zwykłego pobytu, że przystępuje do wszczętego przez dłużnika przed tym organem postępowania poprzez wdanie się w spór w sprawie w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 7, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 25 kwietnia 2017 r. – Silvio Berlusconi, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest)/ Banca d’Italia, Istituto per la Vigilanza Sille Assicurazioni (IVASS)

(Sprawa C-219/17)

(2017/C 283/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Silvio Berlusconi, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Strona pozwana: Banca d’Italia, Istituto per la Vigilanza Sille Assicurazioni (IVASS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 263 akapity pierwszy, drugi i piąty w związku z art. 256 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że rozpatrzenie skargi wniesionej na wydane przez właściwy organ krajowy akty odnoszące się do wszczęcia postępowania, prowadzenia dochodzenia i niewiążących propozycji (takie jak wskazane w § 1 niniejszego postanowienia) w ramach postępowania uregulowanego w art. 22 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. ⁽¹⁾, w art. 1 ust. 5, art. 4 ust. 1 lit. c), w art. 15 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. ⁽²⁾, art. 85, 86 i 87 rozporządzenia UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ⁽³⁾ oraz w art. 19, 22 i 25 włoskiego Testo unico bancario należy do właściwości sądów Unii, czy też że należy ono do właściwości sądu krajowego?
- 2) W szczególności, czy można uznać właściwość sądów Unii, jeśli przeciwko takiemu aktowi nie została skierowana skarga ogólna o uchylenie, lecz skarga o stwierdzenie nieważności z powodu domniemanego naruszenia lub obejścia powagi rzeczy osądzonej wyroku nr 882/2016 Consiglio di Stato (rady stanu, Włochy) wniesiona w ramach postępowania w sprawie wykonania orzeczenia zgodnie z art. 112 i nast. Codice del processo amministrativo (włoskiego kodeksu postępowania przed sądami administracyjnymi) lub w ramach szczególnego krajowego postępowania administracyjnosądowego, w którym rozstrzygnięcie dotyczy wykładni i określenia, zgodnie z przepisami prawa krajowego, obiektywnych granic powagi rzeczy osądzonej owego wyroku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287, s. 63).

⁽³⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 8 maja 2017 r. – Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA/Gestore dei servizi
energetici (GSE) SpA i in.**

(Sprawa C-242/17)

(2017/C 283/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Strona pozwana: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, a dokładniej rzecz ujmując art. 18 ust. 7 dyrektywy 2009/28/WE ⁽¹⁾, w związku z decyzją Komisji Europejskiej nr 2011/438/UE z dnia 19 lipca 2011 r. ⁽²⁾ stoją na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, takim jak rozporządzenie ministerialne z dnia 23 stycznia 2012 r., a w szczególności art. 8 i 12 tego rozporządzenia, nakładającym różne szczególne obciążenia o szerszym zakresie niż te spełnione poprzez przystąpienie do programu dobrowolnego będącego przedmiotem decyzji Komisji Europejskiej wydanej na mocy ust. 4 wspomnianego art. 18?